

gaaer ud fra den samme Betragtningssmaaade, der forrige Gang har gjort sig gjældende, og at man snarest muligt bør lade Lovudkastet gaae til et Udvalg, for at undersøge, om Thinget ikke skulde være tilbøieligt til at fastholde den Betragtning, der forrige Gang gjorde sig gjældende gennem Udvalgets Fleertal, og som, saavidt jeg har forstaaet, ligger temmelig nær ved den ærebe sidste Talers egen Hovedbetragtningssmaaade. Jeg troer imidlertid han har svækket sin og vor Stilling ved at gaae et Skridt videre ad Tillemplingsveien. Der staaer her to Systemer ligeoverfor hinanden, hvoraf det ene aabenbart fortrænger det andet; men det, der gaaer ud paa at forbedre det Bestaaende, er ikke værd at give sig af med, naar man ikke vil følge den Veie, Udvalgets Fleertal i sin Tid har foreslaaet, thi der vindes derved mere for de enkelte Personers Begvemmelighed og Forretningsgangen end for Sagen i det Hele. Det, der skal vindes, hvad selve Sagen angaaer, det er, at Forretninger af denne Art, der have en saa overordentlig stor Betydning for Manges Vedkommende, og med Hensyn til hvilke Dvælse i Forretningerne er fuldt saa meget værd som dybtgaaende juridiske Studier, ikke komme til at vandre fra Haand til Haand med en vis Grad af Tilfældighed, men blive samlede hos Folk, der ere indvøede i disse Forretninger og tildeels opvoiede ved dem, og som ikke ved deres Fordannelse stilles paa et saa høit videnskabeligt Standpunkt, at det saa at sige trykker dem at give sig af med den Maafe Trivialiteter, der ere indbefattede derunder.

Justitsministeren: Det er allerede i Motiverne til det tidligere forelagte Lovudkast udtalt, og jeg har ogsaa yttret det under Forhandlingerne i forrige Session, at jeg ikke vilde negte Muligheden af, at de Forandringer, som ere nødvendige med Hensyn til Skiftecommissjonen, kunde opnaaes ad en Veie, der gaaer i modsat Retning af den, der ligger til Grund for det forelagte Lovudkast. Jeg har imidlertid ikke, da jeg forelagde dette Lovudkast for det høitærede Thing, udtalt ganske det Samme, som den ærebe Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) yttrede, at jeg skulde have sagt, at Grunden nemlig, hvorfor

jeg ikke havde villet erklære mig for det andet Alternativ, var den, at jeg ikke vidste, for hvilket af de to Alternativer Rigsdagen vilde have stemt, hvis Sagen var kommen til endelig Behandling. Jeg har vel nævnt dette, men som et Datum, idet jeg har bemærket, at jeg ikke i hvad der er fremkommet her i Thinget i forrige Session har fundet nogen Grund til at fravige min Overbeviisning om, at det var den rette Maaade at ordne dette Forhold paa, som Lovforslaget har fulgt. Det har naturligviis været mig kjær fra den ærebe Rigsdagsmand, som først havde Ordet (Kimestad), at høre en Anerkjendelse af de vigtige Hensyn, som kunde tale for at ordne Sagen saaledes, som foreslaaet i Lovudkastet. — Jeg troer, at idet han imidlertid har givet det andet Forslag Fortrin, har der foresvøvet ham Betragtninger, som naar man fatter dem ret i Diet, ikke vilde kunne tillægges den Vægt, han har troet de maatte have. Det er blevet bemærket, at der til Bestyrelse af Skifteforvaltningen hørte ganske andre Evner end dem, hvorpaa man gjør Krav, ved at bestikke Assessorer i en Overdomstol. Jeg kan ikke dese denne Anskuelse; thi for det Første troer jeg ikke, at der er i den Grad Tale om Forhold, der ligge udenfor dem, hvori den Mand, der bestikkes til Assessor i Retten, tidligere har bevæget sig, og naar der specielt er nævnet mercantil Indsigt, da vil det hderst sjelden være Tilfældet, at der vil være Brug for en saadan mercantil Indsigt, som gaaer udenfor almindelige Forhold, og som den saaledes dannede Mand ikke skulde kunne være istand til fuldkommen at beherske. Der hører til at bestyre Skifteforvaltningen ikke Andet end et klart Blik for de Forhold, som det daglige Liv frembyder, og en Skjønsonhed for at gribe saaledes det Rette, at Ingens Ret bliver traadt for nær, samt at de Villigheds-hensyn blive iagttagne, som det fremfor Alt kommer an paa, ved at bestyre de Forretninger, som ere forbundne med Skifteforvaltningen. Fra denne Side er jeg forvisset om, at der ikke vil kunne møde nogen Vanskelighed ved at lade Sagen blive ordnet saaledes, som Lovudkastet har foreslaaet, og jeg troer, at der i den almindelige Anerkjendelse af, at Forretningerne hidtil ere